Suprema manifestare a vanității omenești

On Martie 04, 2013

Extinde parametrii de referință ai identității tale, prin reglarea intensității simțirii pe care o percepi și o transmiți celor din jur.

El Dorado, singura oază de prosperitate în mijlocul crizei, tulbura somnul și obseda imaginația hoardelor multicolore de aventurieri pe care vapoarele îi descărcau în fiecare zi pe coastele Cubei și ale Espanolei.

În același fel nemăsuratul Ego al acestei femei fragile supusă vanității, singura ei oază de înseninare într-o lume neagră, nu-i mai dă pace, îi tulbură și obsedează existența, satisfăcând principiul acțiunii și reacțiunii: *" Forța pe care o exercită primul corp asupra celui de-al doilea este egală și de sens opus cu forța pe care o exercită al doilea corp asupra primului. "*

Experiența din viața Laurei Quinn este asemănătoare cu cea a unui supraviețuitor al luptei pentru dobândirea unei bogății uriașe. Legile vieții ei se dezvăluie prin forța celor două elemente separate care se mișcă unul spre altul cu viteze diferite, rotindu-se unul în jurul celuilalt, ciocnindu-se dur, în mod absolut destructiv, ca niște sateliți într-un sistem planetar, până aproape de neutralizare: valorile și convingerile.

Aceste două elemente singulare, aceste două antagonisme absolute, supuse unor legi complet diferite, se înfruntă categoric, se înlănțuie obsesiv, *trompeuse et régressive* , se dezvoltă mai mult pe verticală, printr-un frecuș neîncetat, cuprinzând fatalmente toată ființa ei. Un declin care se accentuează treptat, odată cu vârsta, provocând și mai multă fragilitate psihică și emoțională.

Leadership: Poți să-ți înțelegi experiențele de viață în baza convingerii conform căreia tot ce este redat ca "fapt de a fi în lume împotriva lumii" este filtrat printr-o tărie sufletească care suportă orice tip de asalt din partea conștiinței?

Laura Quinn este pusă în fața unei dileme: să-și recunoască vinovăția pentru furtul diamantelor în valoare de o sută de milioane de dolari sau să-și refuze avalanșa de sentimente și trăiri pe care o declanșează speranța unei împliniri. Că ceea ce aparține ființei ei și ascultă numai de ea, conform esenței care o definește. dincolo de orice răsplată imediată, este capacitatea de a se imagina ca altă persoană. Începutul unei noi vieți și șansa unei noi identități esete mai întâi de toate un proces imaginativ sofisticat care necesită o planificare atentă a fiecărui pas și multă flexibilitate.

Decisivă este toată această stare de iritare care continuă mai ales în plan emoțional, o configurare a existenței printr-o răsturnare a polilor individuali, o hibernare îndelungată a emoțiilor pozitive. Nemulțumirea duce la tensiune, la un sentiment de stânjeneală, degenerând până la a acționa în direcția opusă celei inițiale.

Această experiență prin care ea își satisface doar vanitatea, această experiență care nu-i aduce niciun alt beneficiu pe plan afectiv, această inversare a scării de valori, dualitatea dintre otravă și antidotul ei, dintre cinste și necinste, dintre întuneric și lumină, dintre "a fi" și "a nu fi" un om bine rânduit, îi schimbă făgașul vieții.

Tăria sufletească de care dă dovadă Laura constă în a nu corela banii cu motivația alegerilor sale, în a nu-i lăsa pe oameni să pătrundă în lumea ei, în a nu cădea niciodată, ci în a se

ridica de fiecare dată când cade. Ea suportă orice tip de asalt din partea conștiinței nu fiindcă reușește să dea o explicație faptelor ei, nu fiindcă faptele ei îi alungă stresul acumulat, ci fiindcă a reușit să schimbe rezultatul a ceea ce a fost cândva printr-o scuză, o expresie a pocăinței: "A fost mâna destinului, pură întâmplare".

Oare vorbele lui Pavel I, cu privire la contesa Vaninka, cât pot fi de valabile în cazul Laurei Quinn din filmul "Flawless (2007)"?

" Dacă i-au mai rămas câteva simțăminte de demnitate, atunci inima și remușcarea ei îi vor arăta calea ce trebuie să apuce. "

Leadership: Îți accepți alegerea de a trăi o experiență de viață printr-o detașare de trăirea sufletească a momentului de răscruce, respectând concretul alegerii tale ca o consecință a convingerii că "merge și așa"?

Viața e ca o minge care ricoșează, o poți recupera, poți continua mutarea ei din poziția în care a ajuns în oricare alt punct. Aceasta este forța de care dispunem, care ordonează cu știință și elimină cu înțelepciune orice valori și convingeri distructive. O lume întreagă ce se sprijină pe temelii șubrede poate oricând să fie reconstruită pe temelii de granit. Numai în fața acestei confruntări ne arătăm valoarea.

Eșecul Laurei Quinn, momentul de răscruce și amănuntul care a făcut diferența dintre o viață normală și o viață plină de neliniști, se datorează mândriei sale de a nu fi ca toată lumea, de a nu fi depășită de ceilalți, de a nu ceda dorințelor trecătoare care apar la nivelul superficial al oricărei ființe. Laura a vrut să fie mai presus decât alții, dar a fost nevoită să-și riște cariera când a început să-și dea seama că este mai prejos decât toți la capitolul fericire.

Pornind de la identitatea pe care ți-o creezi prin raportarea potrivită la oameni, situații și evenimente, instalând o versiune a sinelui care nu poate supraviețui decât prin intensitatea simțirii care îmbină conștiința cu valorile, poți să alegi modurile de răspuns la acțiunile care se integrează sub umbrela încrederii și respectului de sine. Identitatea, pusă sub semnul credibilității între parantezele luptei cu trăirile cele mai profunde și mai puternice, are transparența unui cristal pur care are abilitatea de a curăța/purifica energia din jurul lui, iradiind o lumină pe măsura valorii pe care vrei ca ceilalți să ți-o recunoască.

Leadershipul poate căpăta o nuanță extrem de deschisă, corespunzătoare înălțimii sufletești și greutății morale aflate într-o continuă pregnanță, prin afirmarea ipostazei tale de interpret al stării de spirit caracteristice atitudinii pro, stârnind un val de aprecieri de valoare în rândul oamenilor care vor să-și construiască un viitor mai bun. Pentru a da o nuanță personală profilului tău de lider, care să te scoată din anonimat, fără să exagerezi sau să denaturezi în niciun fel sensul firesc al propriei tale existente, este bine să-ți completezi aria de descriere, prin filtrul emoției pozitive, cu noi adaosuri de întărire și înviorare.

Aceste adaosuri, cu suficientă putere expresivă, care nu sunt altceva decât o punctare continuă a ceea ce ai mai bun în tine în fața adevărului, în prima linie a luptei cu nivelele de dificultate ale vieții, îți dă șansa să reduci diferența dintre ceea ce ești și ceea ce vrei să fii. Tot aici se poate distinge deschiderea în fața măreției absolute a sinelui tău, sau închiderea ta în fața celor care nu gândesc ca tine sau care sunt împotriva felului în care faci tu lucrurile.

Leadership: Te identifici cu acel sentiment unic care poate da semnificație muncii tale, dar care nu îți pune în mișcare capacitatea de a trece peste ceea ce ți se întâmplă într-un mod dramatic?

Liderul este mai întâi un exemplu de câștigător al confruntării dintre două personalități. Prima, o personalitate de "cameleon" care aduce tristețe și descurajare prin vanitatea imbatabilă a unei doctrine practicate fără iubire, sau prin vanitatea de a poseda din belșug ceva ce în realitate ea nu posedă. A doua, o personalitate care se eliberează de insuficiența de a nu fi la nivelul așteptărilor proprii, care se eliberează de ceea ce poartă în suflet pentru a fi fericită, astfel dând speranțe celorlalți că se poate scăpa de fatala identitate care depinde numai de ceva schimbător.

Regizorul Robert Fritz a spus la un moment dat: *"Dacă îți limitezi alegerile numai la ceea ce pare rezonabil, te depărtezi de la ceea ce vrei cu adevărat, și rămâi doar cu un compromis."*

Liderii de tip afectiv, care se raportează cu succes la oamenii din jur, știu că rezonabil înseamnă să faci astfel încât coarda propriei sensibilități să fie bine întinsă, dar să nu se rupă în condiții de stres, suprasolicitare sau blocaje datorate așa-numitelor "gânduri negre". Compromisul cu care poți să rămâi este acela de a-ți pierde respectul față de sine, acceptând un mod de viață rudimentar, simplist - consumist în care nimic nu mai are valoare.

Ia în calcul sentimentul unic care poate da semnificație muncii tale, dar care nu îți pune în mișcare capacitatea de a trece peste ceea ce ți se întâmplă într-un mod dramatic: "ce-am avut și ce-am pierdut".

Expresia unei traume sufletești provine din tăria de a alege ceea ce preferi să ignori și a rezista în această alegere.

Suprema manifestare a vanității omenești scoate în evidență o formă a mândriei, dar una dintre cele mai ușoare. Mai exact acea caracteristică a oamenilor superficiali, a celor ce nu înțeleg rostul suferinței de a nu obține totul în viață – care totuși, în leadership, pot lua forma unei investiții personale ce ia în considerare implicare, dorința de a schimba ceva în lume, asumarea responsabilității morale.

Source: https://neculaifantanaru.com/suprema-manifestare-a-vanitatii-omenesti.html